

Enfront de la barbàrie

Autora: Mar Escandell Morey

Na Laura avisa na Marina que es troba de camí. Pensa que segur que no passarà res, però que és millor avisar, pel que pugui ser. La sororitat, aquella arma enfront de l'absència de seguretat declarada; si ets dona, és clar. De sobte, en direcció contrària s'aproxima un home que passeja un ca. Na Laura no hi dona importància i segueix endavant. L'home porta una dessuadora gran i ampla. En trobar-se, na Laura s'adona d'un moviment estrany de la mà de l'home a prop dels calçons... Na Laura pensa si es deu estar lligant el cinturó. Però no, l'home no es lliga cap cinturó. L'home se la pela devora ella, mirant-la. Na Laura queda en xoc, per poc temps.

De cop, na Laura reacciona i es regira. El fàstic i la ràbia s'apoderen del seu cos i la seva veu. Es descobreix seguint-lo i cridant-li a tot pulmó: «Ets un pederasta, cabró, pocavergonya! Això fas amb la teva filla? Torna, que et tallaré tot el que et sobra!...». L'home, humiliat i espantat, arrenca a córrer agafant-se el membre. Corre mentre, ridículament, li cauen els pantalons. Encara que recorda agafar-se el membre, oblida el ca. Enfront de la barbàrie, na Laura s'ha fet *seu* el carrer. Na Laura ha fet *fora* l'agressor. Na Laura ha tret *força* de l'horror.